

1. І заговорив нааматянин Цофар та й сказав:
2. Чи має зостатись без відповіді безліч слів? І хіба язиката людина невинною буде?
3. Чи мужі замовчать твої теревені, й не буде кому засоромити тебе?
4. Ось говориш ти: Чисте моє міркування, і я чистий в очах Твоїх, Боже!
5. О, коли б говорити став Бог, і відкрив Свої уста до тебе,
6. і представив тобі таємниці премудрости, бо вони як ті чуда роздумування! І знай, вимагає Бог менше від тебе, ніж провини твоєї того варті!
7. Чи ти Божу глибіню дослідити, чи знаєш ти аж до кінця Всемогутнього?
8. Вона вища від неба, що зможеш зробити? І глибша вона за шеол, як пізнаєш її?
9. Її міра довша за землю, і ширша за море вона!
10. Якщо Він перейде й замкне щось, і згромадить, то хто заборонить Йому?
11. Бо Він знає нікчемності людські та бачить насилля, і Він не догляне?

12. Тож людина порожня мудрішає, хоч народжується, як те дике ося!

13. Якщо ти зміцниш своє серце, і свої руки до Нього простягнеш,

14. якщо є беззаконня в руці твоїй, то прожени ти його, і кривда в наметах твоїх нехай не пробуває,

15. тож тоді ти підіймеш обличчя невинне своє, і будеш міцний, і не будеш боятись!

16. Бо забудеш страждання, про них будеш згадувати, як про воду, яка пропливла...

17. Від півдня повстане життя, а темрява буде, як ранок.

18. І будеш ти певний, бо маєш надію, і викопаєш собі яму та й будеш безпечно лежати,

19. і будеш лежати, й ніхто не сполошить, і багато-хто будуть підлещуватися до обличчя твого...

20. А очі безбожних минуться, і згине притулок у них, а їхня надія то стогін душі!